

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010922
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118010922.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému J. A., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom mesto K., prechodne bytom v K., ul. XX. H. XX/XX, okres K., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. júna 2019 pod sp. zn. 2T/82/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 25. februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 3 Tr. poriadku z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o uloženom ambulantnom ochrannom psychiatrickom liečení.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. júna 2019 pod sp. zn. 2T/82/2018 bol obžalovaný J. A. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby v mesiaci september roku 2017 až do dňa 16.02.2018 sa viacerými spôsobmi vyhrážal svojej družke - poškodenej F. F. so slovami, že ju „zakope na Q.“ a že „pôjde dole V.“ a tiež dňa 28.12.2017 v presne nezistenom čase rozsypal okolo postele poškodenej F. F. približne 12 ks nábojov LUGER 8 mm a povedal jej slová „to, že sú tie náboje rozsypané okolo postele neznamená, že jeden z nich nemôže skončiť v tebe“, na čo obvinený následne dňa 16.02.2018 po tom, ako nechcel vpustiť do spoločného obydľia poškodenú F. F., tak sa tejto vyhrážal slovami „nech zdochne vonku a ak nie, tak sa o to postará osobne“, pričom svoje vyhrážky počas uvedeného obdobia umocňoval rôznymi vulgarizmami a fyzickým napádaním poškodenej F. F., čím konanie obvineného vyvolalo u poškodenej obavu a strach o život a zdravie.

Za to bol obžalovaný J. A. odsúdený podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 56 ods. 2 Tr. zákona na peňažný trest -1.000,- (tisíc) Eur. Podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona súd obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 73 odsek 2 písm. c) Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti všetkým jeho výrokom. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok je vecne nesprávny a nezákonný. Napriek tomu, že naďalej popiera spáchanie žalovaného skutku je jeho vina preukazovaná iba svedeckou výpoveďou poškodenej, ktorá ale podľa jeho názoru, na rozdiel od záverov okresného súdu v napadnutom rozsudku, nie je podporovaná žiadnym iným vykonaným dôkazom. Navyše svedecká výpoveď poškodenej je pochybná a rozporuplná, pretože nevypovedala zhodne tak, ako v prípravnom konaní. Pri výsluchu

na hlavnom pojednávaní čítala z poznámok, čo sa zistilo až ku koncu jej výsluchu. Na hlavnom pojednávaní tiež nevedela presne určiť čas, kedy malo dôjsť k rozsypaniu nábojov, z ktorých si nafotila z nezistených príčin iba jeden kus a z fotografického záberu pri tom nevyplyva, že išlo o izbu v byte, v ktorom s ním poškodená žila. Poškodená tiež nelogicky vysvetľovala fakt, prečo vyhrážanie sa neoznamovala hneď, ale až v súvislosti s tou skutočnosťou, že sa nemohla dostať do bytu. Ak by mala mať strach o seba a svojho syna, tak by sa z bytu aj sama odsťahovala. Bol to však on, kto ju požiadal o to, aby byt opustila. Poukázal na to, že okresný súd jeho výpoveď z hľadiska vierohodnosti nespochybnil ale pochybil, keď zle a v rozpore so zákonom vyhodnotil dôkazy v jeho neprospech s tým, že neprihliadol na zásady prezumpcie neviny, „in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného“ vyplývajúcej z ustanovenia § 2 odsek 4 Tr. poriadku a to, že je lepšie vinného oslobodiť ako nevinného odsúdiť. Podľa jeho názoru sa okresný súd nevysporiadal s otázkou viny s tým, že ani vysoký stupeň podozrenia, čo v prejednávanej veci je vo vzťahu k jeho osobe maximálne preukázané, nemôže byť dôvodom k zisteniu najvyššieho možného stupňa istoty pre uznanie jeho viny zo spáchania žalovaného skutku, bez akýchkoľvek rozumových pochybností. Poukázal tiež na to, že ak má svedecká výpoveď ako jediný dôkaz preukazujúci vinu páchatel'a slúžiť pre uznanie viny, musí byť tento dôkaz jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý a vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. Poškodená preukázala, že má sklony fabulovať. Okresný súd svoj záver o vine postavil na ničím nepodložených arbitrárnych záveroch a pre to z ústavného hľadiska je napadnutý rozsudok neospravedliteľný a neudržateľný. Ani výrok o uloženom ochrannom opatrení - ambulantom psychiatrickom liečení neodzrkadľuje zistené závery znalca z hlavného pojednávania a rozhodnutie okresného súdu o tomto ochrannom opatrení preto tiež nie je správne a zákonné. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil v celom rozsahu a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí.

K písomnému odôvodneniu odvolania sa písomne vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry tak, že sa s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného stotožniť nemôže, pričom okresný súd podľa jej názoru vykonal dokazovanie v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu a vykonané dôkazy vyhodnotil zákonným spôsobom podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku a dospel tak k správny skutkovým záverom uvedeným v napadnutom rozsudku a teda aj k záveru o vine obžalovaného J. A.. V tejto súvislosti v podrobnostiach poukázala na svedeckú výpoveď poškodenej F. F., ktorá je bez zásadných rozporov a z jej výpovede vyplývalo jednoznačne, že z obžalovaného pociťovala strach a neistotu. Pokiaľ obžalovaný namietal spôsob jej výsluchu z hlavného pojednávania, nie je pravdou, že by poškodená svoju výpoveď čítala z poznámok. Výpovedala spontánne sama i na položené otázky, pričom obžalovaný i jeho obhajca mali možnosť spôsob, akým poškodená vypovedala, namietat už na hlavnom pojednávaní, čo ale neurobili. Prokurátorka navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny, zákonný a dôvodný vo všetkých jeho výrokoch a stotožňuje sa s obsahom písomného vyjadrenia prokurátorky okresnej prokuratúry a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na tomto procesnom úkone odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách písomného odvolania, t. j. aby obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Obžalovaný právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa stotožňuje so všetkým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaného, ktoré podala oprávnená osoba a včas napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku a takto zistil,

že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odseku 12 Tr. poriadku a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného. Obžalovaný aj napriek tomu, že doposiaľ popiera spáchanie žalovaného skutku a žalovaného prečinu, keď skutkové okolnosti popisuje odlišne a inak, je nepochybne, teda bez akýchkoľvek rozumových pochybností, usvedčovaný predovšetkým svedeckou výpoveďou priameho svedka - poškodenou F. F., podporne svedeckými výpoveďami F. F. A., F. V. a T. O., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie a tiež aj zabezpečenými relevantnými listinnými dôkazmi. Preto odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere odvolací súd nepovažoval za dôvodné a argumentácia obžalovaného uvádzaná v odvolaní je v rozpore so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, majúcimi oporu vo vykonanom dokazovaní. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov tak, ako to vyjadril prvostupňový súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Ani krajský súd nemal v zásade žiadne pochybnosti o vierohodnosti predovšetkým svedeckej výpovede poškodenej, ktorá i podľa názoru odvolacieho súdu vypovedala o skutkových okolnostiach bez relevantných rozporov. Sklony obžalovaného k agresívnemu chovaniu tak, ako popisovala samotná poškodená sú podporované aj výpoveďami ďalších vypočutých svedkov, medzi ktorých patrí aj sestra obžalovaného, F. F. A. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného k spôsobu výsluchu poškodenej F. F. na hlavnom pojednávaní, z obsahu zápisnice o vykonanom hlavnom pojednávaní (č. l. 161-162 trestného spisu) a ani pripojeného nosiča CD zvukového záznamu z priebehu tohto procesného úkonu zjavne nevyplýva, že by poškodená ako svedok nevypovedala v celom rozsahu v súlade s Trestným poriadkom. Je možné len súhlasiť s názorom prokurátorky v jej vyjadrení k odôvodneniu odvolania obžalovaného, že obžalovaný po tom poučený o zákonných právach, vrátane možnosti namietať spôsob vykonávania procesných úkonov počas ich vykonávania, vrátane výsluchu svedkov on osobne a ani jeho obhajca spôsob výsluchu poškodenej ako svedka vôbec nenamietali. Odvolací súd pripomína, že nie je pochybením súdu, ak dôkazy, ktoré zákonným spôsobom súd vykoná, vyhodnotí inak, ako očakáva jedna z procesných strán, ktorá tieto dôkazy hodnotí subjektívne inak.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, v tomto smere súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona. Aj odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru o kumulatívnom naplnení všetkých potrebných štyroch formálnych znakov tohto prečinu, vrátane materiálneho korektívu v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona. Obžalovaný ako subjekt z hľadiska veku (§ 22 Tr. zákona) spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti bez zistenia akýchkoľvek skutočností, ktoré by preukazovali čo i len zmenšenú príčetnosť (§ 23 Tr. zákona). Jednoznačne bol naplnený i objekt tohto trestného činu. Zo skutku popísaného v napadnutom rozsudku tiež jednoznačne vyplýva naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - úmysel, obžalovaný jednoznačne konal v priamom úmysle (dolus directus) podľa § 15 písm. a) Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu prvostupňový súd však už správne neprihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odseku 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného je možné konštatovať, že má isté sklony k páchaniu trestnej činnosti, o čom svedčia jeho doterajšie tri odsúdenia v minulosti, aj keď s účinkami zahľadania a má aj opakované záznamy o priestupkoch na úseku cestnej premávky. Aj keď prvostupňový súd uložil obžalovanému alternatívny trest vo vzťahu k trestu odňatia slobody, a to peňažný trest s obligatórne uloženým eventuálnym (náhradným) trestom odňatia slobody pre prípad zo strany obžalovaného úmyselného zmarenia výkonu tohto uloženého trestu, čo v princípe neodporuje Trestnému zákonu, odvolací súd dospel k takému záveru, že plne konformným trestom s očakávaným naplnením účelu trestu u obžalovaného podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, vrátane dostatočného vyjadrenia morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou, by bol iba výchovný trest odňatia slobody

v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona (6 mesiacov až 3 roky), s primeraným odkladom jeho výkonu na dlhšiu skúšobnú dobu (v zákonom rozpätí od 1 do 5 rokov), vrátane uloženia probačného dohľadu a primeraných povinností a obmedzení obžalovanému. Toto pochybenie súdu prvého stupňa však vzhľadom na absenciu podaného odvolania prokurátorky nebolo a nie je možné už zákonným spôsobom napraviť. Čo však bolo možné napraviť, a to aj na podklade v tejto časti dôvodne podaného odvolania obžalovaným, bolo vecne nesprávne a nezákonné uloženie ochranného opatrenia obžalovanému, a to uloženie ochranného ambulantného psychiatrického liečenia. Je nepochybné, že pre uloženie takéhoto ochranného opatrenia musí existovať relevantný podklad vo vykonanom znaleckom dokazovaní. Zo záveru predloženého a vykonaného znaleckého posudku č. 78/2018 znalca Centrum duševného zdravia, s. r. o., B. nad B. v zastúpení F. P. E. (viď str. 22 písomne podaného znaleckého posudku) explicitne vyplýva, že neboli zistené žiadne indikácie k tomu, aby bolo odporúčané obžalovanému uloženie ochranného protialkoholického liečenia a už z hľadiska druhu vôbec nie psychiatrického liečenia. Prvostupňový súd totiž prehliadol, že na podklade uznesenia, ktorým bola znalecká organizácia ešte v prípravnom konaní do trestného konania pribratá, mala zodpovedať iba dve otázky, ktoré jej boli položené (viď str. 2 písomného znaleckého posudku) spočívajúce v tom, že má odpovedať iba na to, či je obžalovaný závislý na požívaní alkoholických nápojov či iných omamných látkach a či sa mu v tejto súvislosti odporúča uloženie ochranného liečenia.

Z týchto uvedených dôvodov z podnetu podaného odvolania obžalovaným odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 3 Tr. poriadku uložené predmetné ochranné opatrenie obžalovanému zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.